

מ"ת 23368/12/15 - מדינת ישראל נגד פתחי דבארי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 ינואר 2016

מ"ת 23368-12-15 מדינת ישראל נ' דבארי(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו והמתמחה שרון לוי

נגד

המשיב

פתחי דבארי (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר-ציון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לבצע פשע, סחר בסם מסוכן, אספקת סם וכניסה לישראל שלא כחוק.

1. על פי העובדות, המשיב, תושב הרשות הפלשתינאית, הוא אביו של רמי אבו עדואן (להלן: "רמי").

עובר למתואר בכתב האישום, קשרו המשיב ובנו רמי קשר לסחור בסם מסוכן ולמכרו לאחר בשם ראובן אהרוני (להלן: **ראובן**).

עוד מתואר בכתב האישום כי בתאריך 29.3.15 סמוך לשעה 19:00, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הוביל המשיב את רמי וראובן, כל אחד בנפרד, באמצעות שיחות טלפון, תוך שהוא מפעיל מנחה ומוביל את השניים (ראה בהרחבה בכתב האישום), למקום מפגש בחניית עפר בכניסה לשוב באקה ג'ת (להלן: **מקום המפגש**) שם סופו של יום בוצעה עסקת הסמים, כבהמשך מוודא המשיב מול השניים סיומה המוצלח של העסקה ובהמשך אף מקבל טענות ראובן על טיב חלק מפלטות הסם שקיבל ומבטיח להחליפן.

2. המסכת העובדתית ביחס לחלקם של רמי וראובן כמתואר בכתב אישום זה, ועניינם נדון במסגרת מ"ת 8466-04-15 בפני כב' השופט בן טולילה, אשר מצא קיומן של ראיות לכאורה למיוחס להם ובמסגרת התיק העיקרי הורשעו השניים ודינם נגזר.

3. אשר למשיב שלפניי - בהחלטה מפורטת מיום 23.12.2015 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל

העבירות המיוחסות לו. עוד נמצא ונקבע כי המשיב היה דרוש לחקירה משך חודשים רבים, וחרף ניסיונות של חוקרים ושוטרים לאתרו בפזורת צומת האוהלים סמוך לכלא אוהלי קידר, שם נמצאים קרובי משפחתו, לא עלה הדבר בידם, שכן המשיב נמנע באותה תקופה מלהגיע אל בני משפחתו משום שידע, לאחר מעצרו של רמי בנו וראובן, כי המשטרה מחפשת אחריו.

בחלוף חודשים ממועד ביצוע העבירות, נעצר המשיב בשטחי ישראל לאחר כניסתו שלא כדין אליה, וזאת עשה על מנת להשתתף במסיבה שנערכה לכבוד רמי סמוך לאחר שחרורו ממאסר שנגזר עליו במסגרת הפרשייה נשוא כתב אישום זה.

4. בהחלטה מיום 23.12.2015 התייחסתי לעילות המעצר. המדובר בשתי עילות מעצר; האחת, סטטוטורית ומשום מסוכנות המשיב, עילה זו מועצמת בשים לב לעבירת הקשר בין המשיב ורמי לביצוע עסקת הסמים, לסכומי הכסף בהם נסחר הסם, ולחלקו המרכזי של המשיב בביצוע עבירות אלה.

עילה שנייה, היא בדמות חשש להימלטות מהדין. אף עילה זו מועצמת בנסיבות המקרה לפניי, הן משום שמדובר במי שהוא תושב הרשות הפלסטינית, אשר היה דרוש חקירה משך חודשים, ידע על כך, אולם נעלם בשטחי הרשות, ונתפס רק לאחר תקופה ממושכת, והן משניתן להניח הנחה מבוססת, כי החשש מפני מאסר ממושך על רקע העבירות המיוחסות לו, ירתיעו מלהתייצב למשפט ו/או לגזר הדין ככל שיורשע. ניתן להוסיף כי החשש מהימלטות מתעצם גם נוכח המצב הבטחוני הקשה הנמשך מזה חודשים.

5. ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של עילות מעצר, אם כי טענה לחלוף זמן מיום ביצוע העבירות כזה שהכחה ממסוכנות המשיב, טענה לסוג הסם וכמותו, נסיבות אישיות בדמות בתו החולה אשר הביאו לכניסתו לישראל על מנת לבקרה. מכאן עתרה לשחרורו לחלופת מעצר בישראל, בביתו של מר עמרנה עיד המתגורר בפזורת עזאזמה בשכונת לאשתו וילדיו של המשיב, בפיקוחם של מר עמרנה עיד וקרוב משפחה של המשיב.

6. על מנת שבית המשפט יבחן בחיוב שחרורו של המשיב, עליו לעמוד במשוכה אותה קבעה הפסיקה - חריגה מהכלל עליו חזרו בתי משפט חזור ושנה, ולפיו, דינם של מי שנקבעו לגביהם קיומן של ראיות לכאורה למעורבות בעבירת סמים מסוג זה להיעצר עד תום ההליכים: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר."** [בש"פ 4305/09 גאנן חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)].

כלל זה מבוסס על המסוכנות הרבה הנלמדת מעבירות הסמים וכן מתוך הבנה כי מעצר בית אין בו די כדי לצמצם מסוכנות זו: **"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען**

מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום. [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

במקרה לפניי, לא זאת בלבד שהמשיב לא הצביע וטען לנסיבות מיוחדות היכולות להצדיק חריגה מהכלל אותו קבעה הפסיקה, אלא שנסיבות מעשי העבירות ואחריהן הינן חמורות. המדובר בעבירות של קשירת קשר וסחר בסמים בשטחי ישראל, כשסכום העסקה, ₪ 19,000 אינו מבוטל; המשיב כך עולה מהראיות, היה הרוח החיה בניהולה של עסקת הסמים והוצאתה לפועל, הוא זה המפעיל את בנו רמי אל מול הקונה, ראובן, בתוך שטחי ישראל, הוא המתאם ולמעשה הכתובת לראשיתה של עסקה, ביצועה וסיומה לשביעות רצונו של הקונה, וכל זאת הוא עושה רק באמצעות שיחות טלפון (ראו כתב האישום וחומר החקירה וכן החלטתי מיום 23.12.2015).

אשר לעילת מעצר של הימלטות מהדין, כאמור, כאשר מדובר בשווה בלתי חוקי, ישנו חשש טבוע מאי-הגעת הנאשם לדיון, זאת בין היתר מכיוון שהמשיב יכול ויהא צפוי לעונש מאסר בפועל, (ראו רע"פ 3173/09 מוחמד פרג'ון נ' מדינת ישראל), וחשש זה מתגבר בהביאי בחשבון את המצב הביטחוני הקשה השורר כיום, ובהקשר זה מיותר להכביר מילים.

עילת המעצר של חשש מהימלטות, מתעצמת עוד יותר בהינתן העובדה כי מדובר במשיב אשר משך חודשים רבים היה מבוקש על ידי גורמי האכיפה ולא נתפס משום "שנעלם" בשטחי הרשות הפלסטינית ולא ניתן היה לעוצרו, גם חיפושיו שבוצעו מעת לעת במקום מגוריה של משפחתו בארץ, בשבט עזאמה לא הועילו.

7. אשר לחלופת המעצר, כבר אומר כי התרשמתי אינה חיובית מהחלופה שהוצעה, שכן אין בחלופה זו להשיג את מטרת המעצר על שתי עילותיה.

מר עמרנה עיד הוצע כמפקח עיקרי והציע לפקח על המשיב בביתו שלו, בפזורה. מחקירתו עלה כי הוא מכיר את המשיב **"לא הרבה זמן"**, והתרשמתי במהלך חקירתו, הייתה כי הוא כמעט ולא מכיר את המשיב.

עמרנה עיד נמצא, מכיר את אשתו וילדיו של המשיב, אשר נטען מתגוררים בשכונת אליו בפזורה עזאמה. מר עיד לא ידע להגיד היכן מתגורר המשיב בחברון, רק ידע לספר כי הוא מתגורר בשטחים.

אשר ליכולתו הכלכלית, זו נמצא חלשה ולא מספקת. בחקירתו מסר כי הוא עובד בהסעות מפעלים בחברת "א. התיב הירוק", משך 5 שנים בחצי משרה ומשתכר בסכום של ₪ 2,300, אב לשבעה ילדים ואשתו לא עובדת.

הערב השני, מר פואד אבו עדואן, הוא צעיר בן 26, קרוב משפחתו של המשיב, מתגורר בשגב שלום, נשוי ואב לשני ילדים ואינו עובד. מסר בחקירתו כי הוא מוכן להיות ערב ולפקח על המשיב בזמן שמר עיד עמרנה יוצא לעבודתו. ערב זה יוסף נחקר בעבר בחשד לביצוע עבירות של סחר בסמים.

לא התרשמתי כי הערבים מודעים מספיק לחובה החלה במסגרת תפקיד הפיקוח, לא התרשמתי כי אלה מכירים את המשיב מספיק וכי יהיה ביכולתם למנוע בריחתו, או גרוע מכך, המשך ביצוע עבירות סמים גם ממקום מעצרו.

עיינתי היטב בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המשיב, ואומר, כי אין ולו החלטה אחת מבין אלה שהוגשו לעיוני אשר ניתן ממנה להקיש לטובתו של המשיב במקרה לפניי. המקרים שם שונים בכל פרמטר מהמקרה כאן.

סופם של דברים, ומשלא נמצא הצדק להחריג עניינו של משיב זה מהכלל האמור ומשלא מצאתי כי יש בחלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, ואת החשש להימלטותו מהדין, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ו,
26/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**